

steun ouder

*“Ik wil als steunouder
iets betekenen voor een
ander kind. Maar het mes
snijdt aan twee kanten
want het is ook fijn dat mijn
zoon zo een maatje heeft!”*

steen in de vijver

2020

steun ouder

Tijd tussen aanmelding en match

< 1 maand	23%
< 2 maanden	16%
< 3 maanden	15%
< 4 maanden	12%
< 5 maanden	9%
< 6 maanden	6%
< 7 maanden	9%
minder dan 1 jaar	6%
meer dan 1 jaar	4%
totaal	100%

Duur matches afgerond in 2020 en reden om af te ronden

binnen 1 jaar	57%	Begeleiding van steunoudercoördinator niet meer nodig, gezinnen gaan zelf door
binnen 1,6 jaar	27%	Oplossing in het eigen netwerk
binnen 2 jaar	16%	Voldoende veerkracht bij ouders, zwaardere zorg nodig, steunouder verhinderd
	100%	

155 Actieve matches in 2020

77 Doorlopend van vorige jaren

105 Nieuwe matches

27 Geen match*

9 Aangemeld in 2020, te matchen in 2021

reden geen match*

Covid-19
Geen passende match
Verhuizing
Voldoende hulp beschikbaar
Zwaardere zorg nodig
Andere oplossing
(o.a. andere vorm van vrijwillige zorg)

Steunouder werkt

Een steen in de vijver

Van Delfzijl tot Venlo en van Gouda tot aan Beuningen, Steunouder groeit volop. Het mooiste is dat laagdrempelige steun voor gezinnen daarmee toegankelijker wordt. Ondanks Covid-19 is het toch gelukt om in 2020 weer mooie matches te maken, die door de lockdowns meer dan ooit in een behoefte voorzien. Naast steunouders voor 'gewone' gezinnen, maken we ons ook sterk voor steunouders voor pleeggezinnen. De ervaring leert dat zo'n extra steuntje in de rug voor pleegouders voortijdige breakdowns weet te voorkomen. Daar dragen we graag ons steentje aan bij. De laatste maanden meldden zich meer vrijwilligers dan gewoonlijk, waarmee het aantal potentiële steunouders flink is gegroeid. Elk nadeel heb zijn voordeel, zei het orakel Cruijff al...

Samenwerken

Steunouder kiest ervoor om haar werkwijze altijd in te bedden bij een lokale uitvoeringsorganisatie.

In onze ervaring is dat de beste garantie voor een duurzame verankering in het lokale sociale domein met bovendien korte lijntjes naar verwijzers waarbij op- en afschalen eenvoudiger uitvoerbaar is. Interessante ontwikkeling daarbij is dat we ook steeds vaker gevonden worden via de IB-ers op scholen, een samenwerking die we komend jaar gaan verstevigen.

Energie

Daarnaast ontwikkelen we programma's die lokaal behulpzaam zijn om een werkzame steunstructuur te creëren voor gezinnen die het extra zwaar hebben. Vroegsignaleren, informeren en bemoeiden van ouders, concrete hand- en spandiensten aangevuld met (waar nodig) professionele begeleiding zijn ingrediënten die tot een stevige netwerkstructuur leiden waarin ouders en betrokkenen elkaar gemakkelijk(er) vinden. Tijdige inzet voorkomt zwaardere zorg en versterkt ouders - wat weer bijdraagt aan een positieve ontwikkeling van hun kinderen. Regelmatig horen we dat ouders genoeg hebben van praten en behoefte hebben aan praktische steun. Een vrijwilliger die een of twee dagdelen per week een gastvrij thuis

biedt aan een kind, genereert energie bij ouders waarmee ze hun andere issues kunnen oppakken. De komst van een steunouder zet vaak een positieve beweging in gang. Net zoals dat kleine steentje in de vijver enorme impact heeft.

Netwerkversterking

Bij veel gezinnen zien we dat zij minder vanzelfsprekend een beroep kunnen doen op een eigen netwerk. We hopen in 2021 aan gezinnen die dat willen, coaching bij netwerkversterking te bieden. Dat kan gericht zijn op de omgeving van het gezin zelf maar we betrekken daar bijvoorbeeld ook de scholen bij. De bedoeling is immers dat gezinnen zonder georganiseerde steun verder kunnen.

Groeien

Binnenkort zwaaien we met trots af bij het Groeiprogramma van het Oranje Fonds. Mede dankzij het Groeiprogramma hebben we Steunouder kunnen versterken, onderbouwen en in 23 gemeenten op poten gezet. In 2021 hopen we te groeien met nog eens tien gemeenten.

Verhalen

We kunnen wel heel blij en tevreden over onszelf doen, maar uiteindelijk is het de vraag of gezinnen zich geholpen voelen. En of gemeenten het de investering waard vinden. We laten ze daar graag zelf over aan het woord. Lees hun verhalen en overweeg dan zelf of Steunouder iets voor jullie organisatie/gemeente kan betekenen.

Leeftijden kinderen

0 - 4 jaar	4 - 8 jaar	8 - 12 jaar	> 12 jaar
22%	44%	24%	11%

Herkomst van de aanmeldingen

Aanmelder	
Ouders zelf	22%
CJG/sociaal wijkteam	48%
(Voor)school	3%
Jeugdzorg	9%
Ambulante (thuis) begeleiding	4%
Maatschappelijk werk	9%
Overig	5%
	100%

Via ouders zelf
22%

48%
Via CJG of
sociaal wijkteam

30%
Anders

Aantal kinderen per vraaggezin

1	2	meer dan 2	onbekend*
68%	24%	3%	5%

*match niet doorgaan

Waarom zou je als gemeente kiezen voor Steunouder Nederland?

Investeren in preventie loont. Denk maar aan het engelse spreekwoord 'an ounce of prevention is worth a pound of cure'. Met Steunouder investeert een gemeente in zijn eigen omgeving: de gelden komen daarmee ten goede aan de eigen inwoners én aan een bestaande organisatie in het sociaal domein van de eigen gemeente.

Het is efficiënt starten en doorontwikkelen. De lokale uitvoerende organisatie implementeert een kant-en-klare beproefde innovatieve werkwijze, die op basis van lokale ervaringen landelijk wordt doorontwikkeld. Niet in je eentje het wiel uitvinden, maar samen sterk zijn.

Dichtbij het vuur bij nieuwe experimenten. Gemeentes profiteren direct mee van de nieuwe ervaringen van door Steunouder geïnitieerde projecten. Zo starten we bijvoorbeeld in 2021 proeftuinen gericht op het afschalen van jeugdzorg in samenwerking met de zorgpartners.

waarom Steunouder worden?

“Ik werk op een school en geef honderden kinderen aandacht, maar ik wil ook graag aandacht geven aan één specifiek kind.”

Bomma en Bompa

Sevda en Leo zijn de ouders van Lina, Sem en Roman. Tot hun grote verdriet is Lina als baby'tje gestorven, Sem en Roman zijn vijf en drie jaar oud. Sem heeft een ontwikkelingsachterstand en gaat naar het speciaal onderwijs. Roman is nog thuis en gaat twee keer per week naar de peuterspeelzaal.

Praktische hulp

'Als ik heel eerlijk ben zat ik er op een gegeven moment helemaal doorheen. Ik stond al maanden op de wachtlijst bij de ggz, terwijl we acuut hulp nodig hadden. We kregen wel begeleiding voor Sem, maar dat was vooral praten. En ook toen homestart kwam bleek dat vooral praten te zijn. Ik had daar geen energie voor. Ik was ontzettend verdrietig, doodmoe en voelde me enorm tekortschieten naar Sem en Roman. We hebben lieve familie, maar die woont ver weg en kan niet even bijspringen. En iedereen zegt wel 'bel me als ik iets voor je kan doen', maar daar heb je niks aan. Want ik had gewoon de moed niet om de telefoon te pakken. In de buurt hadden we weinig contact. We waren op zoek naar een ander, beter, huis dus dan investeer je ook niet echt in je burens. Maar dat voelde wel erg alleen. Op een gegeven moment ben ik gaan zoeken naar informatie over pleegzorg. Dat leek me de enige oplossing die overbleef. Op facebook ontdekte ik toen Steunouder. Er ging een wereld voor me open! Niet praten, maar gewoon heel praktische hulp waar je echt wat aan hebt. Dat klonk bijna te mooi om waar te zijn.'

Vertrouwen

De steunoudercoördinator koppelde het gezin aan een ouder stel zonder kinderen. 'Door het steunouderschap heb ik mijn man nog beter leren kennen. Dat is bijzonder als je al zo lang een relatie met elkaar te hebben. Mijn man had voorkeur voor het opvangen van een kind ouder dan acht jaar, zodat hij ermee kon praten. Maar Roman was pas drie. Toch kostte het weinig moeite om hem 'om' te laten gaan. Ik wist dat mijn man het in zich had, maar ook mooi voor hem om te ervaren dat hij het werkelijk in zich heeft om ook met een jong kind om te gaan. In de vakanties komt Sem ook vaak mee. Hij wil dat graag en wij vinden dat ook wel zo eerlijk. Ze noemen ons hun Bomma en Bompa en zo voelt het voor ons ook. Dat we hun oma en opa zijn geworden. Door Corona en onze verhuizing hebben we afgelopen maanden vooral digitaal contact gehad. Binnenkort pakken we de draad weer op, maar dan als Bomma en Bompa, zonder begeleiding van de steunoudercoördinator. Inmiddels voelt het zo vertrouwd. Toen we hier aan begonnen was de insteek om het voor langere tijd te doen. Zodat je ook echt iets opbouwt. We zijn zo blij om te zien dat Sevda het vertrouwen krijgt dat ze in de tijd dat Roman bij ons is gewoon iets voor zichzelf mag doen. Ze

voelde zich daar heel bezwaard over maar wij vinden het vooral heel gezellig en leuk als hij er is. En hopen juist dat er daardoor ruimte komt voor Sevda om aan zichzelf toe te komen. Ze is zo'n stoere dappere vrouw. Met zo ontzettend veel wilskracht en doorzettingsvermogen. Er lag gewoon teveel op haar bord.'

Licht

'Bomma en Bempa horen er helemaal bij. Ze zijn onderdeel van ons gezin geworden. Ik ben zo ongelooflijk blij met hen, dat is niet in woorden uit te drukken. Het is zo bijzonder dat er mensen zijn die dit voor je willen doen. Na één of twee afspraken voelde het al vertrouwd, dat had ik nooit verwacht. Ik voel me ook niet meer schuldig als de kinderen daar zijn. Ik kan het leven beter aan. Het helpt ook dat we sinds kort een beter huis hebben en binnenkort begin ik met therapie. Ik ben er nog niet, maar ik zie wel weer licht aan het eind van de tunnel.'

“Ik heb twee kleinkinderen, maar ik wil meer kinderen iets bieden.”

Tussen wal en schip

'Het klinkt luxe, dat je 'te goed' bevonden wordt om hulp te krijgen. Toch draaiden we onszelf steeds vaster en wist ik op het laatst niet meer waar ik het zoeken moest.'

Grip

'Eerlijk gezegd wist ik ook niet goed te bedenken waar we hulp bij nodig hadden. Mijn oudste zal levenslang extra begeleiding nodig hebben. Niet omdat ze zo moeilijk is, het is een grote lieverd. Maar ze is ook superaanhankelijk en afhankelijk. Met een IQ van 58 is het lastig om goed grip op de wereld te krijgen. Tegelijkertijd is het niet zichtbaar genoeg om meteen in het oog te springen. Als puber van veertien heeft ze een ontwikkelingsleeftijd van rond de zeven, acht jaar. Dat verschil wordt steeds groter natuurlijk.'

Zoektocht

'Aanvankelijk dacht school aan autisme, maar toen is ze getest en werd duidelijk dat er sprake is van een licht verstandelijke beperking. Nou ja, dat is niet te genezen of behandelen dus toen stonden we weer met lege handen. We vroegen ons af of Homestart iets voor ons zou zijn, maar een licht verstandelijke beperking viel niet

binnen de criteria en het zou bovendien kortdurend zijn dus dat was toch niet wat we zochten. Jeugdzorg is over de vloer geweest voor opvoedondersteuning. Uitgebreide intake, best intensief om je hele verhaal te vertellen, en na drie of vier keer was het alweer klaar. “U doet het uitstekend”, zeiden ze dus konden ze verder niks voor ons betekenen. Bij MEE vroegen ze waarom we bij hen aanklopten als alles thuis goed ging, wat dan onze hulpvraag was. Ja, dat wist ik ook niet goed. Ze opperden nog even een zorgboerderij voor Iris maar met veertien jaar was ze daar waarschijnlijk al te oud voor dus daar zijn we maar niet aan begonnen.’

Moedeloos

‘Uiteindelijk was het iemand bij het CJG die ons doorverwees naar Steunouder. Om eerlijk te zijn had ik er weinig verwachtingen van. Tamelijk moedeloos ging ik dat gesprek met de coördinator in. Toen ze me vroeg “hebben jullie wel eens een moment met zijn tweeën” brak ik in huilen uit. Die vraag was zo raak. De vader van Iris is niet meer in beeld. Al tien jaar heb ik een nieuwe relatie. Hij is harstikke goed met mijn dochter, maar het is ook allemaal wel erg intensief. Mijn moeder springt soms bij, maar fysiek is ze niet meer zo sterk. De rest van de familie snapt niet zoveel van Iris. Ze bedoelen het goed maar het geeft me meer gedoe dan dat het oplevert dus dan vraag ik maar niks meer.’

Hoop

‘Sinds ik door corona mijn baan kwijt ben zitten we nog meer op elkaars lip en hangt Iris nog sterker aan mij. Ook omdat de school om de haverklap dicht is door corona natuurlijk. Dus toen ze bij Steunouder vroegen of we ook wel eens tijd hadden voor ons tweeën snapte ik opeens hoe vergroeid Iris en ik met elkaar zijn. En ik gun haar zo erg dat haar wereld groter wordt. Een plek voor haar alleen, buiten school en thuis. En misschien gun ik dat mezelf ook wel. Dat kwam wel binnen... Ik heb goede hoop dat ze een fijn steunouder voor haar vinden. Eindelijk voel ik me gezien.’

Redenen om Steunouder in te schakelen*

Alleenstaand	11%
Behoeftte aan steun	19%
Overbelast	21%
Problemen (andere) kinderen	9%
Problemen ouders	13%
Financiële problemen	2%
Geen vangnet	18%
Behoeftte aan praatpaal	3%
Overig	3%

* er kunnen meerdere redenen van toepassing zijn

De pleegouder van Maris

Debby en Dave hebben naast hun eigen zonen ook een pleegzoon. Maris woont sinds twee jaar bij hen en is met elf jaar de oudste van het stel. Als veel te vroeg geboren baby'tje kampt Maris met het kortedarmsyndroom waarbij hij uiteindelijk zijn volledige darmfunctie verliest.

Niks vanzelf

Hij leeft nu met hulp van een stoma en een PEG-sonde (een directe ingang naar de maag die langdurige sondevoeding mogelijk maakt), maar de eerste jaren van zijn leven heeft hij de helft van de tijd in het ziekenhuis doorgebracht. Toch is die fysieke zorg niet de grootste belasting. De hechtingsproblemen en licht verstandelijke beperking trekken de grootste wissel op het pleeggezin.

Continu alert

'Als pleegouder probeer ik steeds "mijn beste zelf" te zijn' vertelt Debby. 'Waar het bij mijn eigen kinderen allemaal veel intuïtiever gaat, ben ik bij Maris veel bewuster bezig met wat ik zeg en doe. Eigenlijk ben ik continu alert. Hij is ontzettend vrolijk, lief en springerig waardoor je aan de buitenkant niet ziet hoeveel begeleiding hij nodig heeft. Maar eigenlijk gaat niks vanzelf en dat is echt heel vermoeiend. Ik had al snel door dat je zo'n intensieve pleegzorgplaatsing niet in je eentje moet willen doen. Met hulp van het PGB hebben we een netwerkje rondom hem gebouwd waarop steunouder Lisa een welkome aanvulling is.'

Opladen

Maris gaat naar speciaal onderwijs, veertig kilometer verderop. Het is daardoor lastig om speelafspraken te maken. Als op woensdagmiddag de kinderen uitwaaieren over het dorp blijft hij meestal alleen thuis. 'Dat vond ik niet leuk voor hem. Bovendien leek het me goed als hij meer mensen zou leren kennen buiten ons eigen kringetje. Zodat hij ook zou leren dat je meer mensen kunt vertrouwen. Via via hoorden we over Steunouder en zo kwam Lisa op ons pad. Lisa is echt een cadeautje. Ze heeft zo'n groot hart! Het is een heel ander contact dan met de PGB-ers. Lisa heeft aan een half woord genoeg en snapt de strubbelingen zoals we die thuis hebben omdat ze er zelf ook tegenaan loopt. Het is heel fijn om dat met haar uit te wisselen en geeft mij moed om weer vol te houden. Met de kinderen van Lisa klikt het heel goed. Zo fijn om te zien dat Maris het daar naar zijn zin heeft. Wat ik niet had bedacht is dat het voor mij ook fijn is om een middagje terug te vallen op wat ik maar intuïtief ouderschap noem. Ik laad echt op. Je kunt als pleegouder wel denken dat je het allemaal zelf moet kunnen en doen, maar goed voor jezelf zorgen om het vol te houden hoort daar ook bij. Dat realiseer ik me nu des te beter.'

De steunouder van Maris

‘Sinds een jaar ongeveer komt Maris om de veertien dagen op woensdagmiddag. Hij trekt vooral op met de jongste twee van ons, die zeven en vier zijn. Dat is denk ik ook het ontwikkelingsniveau waarop Maris functioneert ook al is hij al elf.’

Gezelligheid

‘Ze spelen ontzettend goed samen. Zo goed dat ik vaak even mijn handen vrij heb om even iets voor mezelf te doen, haha. Maris staat altijd “aan”, hij kletst je de oren van de kop en brengt een hoop gezelligheid met zich mee. Ik denk dat het voor hem heel fijn is om nu ook eigen vriendjes in het dorp te hebben. En voor Debby is het fijn dat ze een middagje met alleen haar eigen kinderen kan zijn.’

Vanzelfsprekend

‘Thuis hadden we vroeger in de zomer-, kerst- en paasvakantie altijd twee Duitse jongens te logeren. Mijn broer en zus zijn later allebei pleegouder geworden, dat is er blijkbaar met de paplepel ingegoten bij ons. Toen ik de oproep zag in de nieuwsbrief van school dacht ik meteen “laten we dat maar doen”. Ik hoefde er niet lang over na te denken. Later hoorde ik dat we de enige waren die hadden gereageerd. Dat vond ik wel gek. Maar misschien is het voor ons vanzelfsprekender om zoiets te doen omdat we het van huis uit hebben meegekregen? Ik bedoel, hoeveel moeite is dat nou, om de week een middagje een kind erbij nemen. En het klinkt een beetje cliché,

maar je krijgt er ook heel veel voor terug. Als ik zie wat het voor Maris betekent, dan kan de speelrommel me verder niks schelen. Die rommel is trouwens zo weer opgeruimd, dat is geen verschil met mijn eigen kinderen.’

Hulp vragen

‘Het is misschien wel moeilijk, maar het is niet erg om hulp te vragen. Zelf heb ik heel veel aan een groepje burens, dat inmiddels meer vrienden zijn geworden. We staan elkaar bij en helpen elkaar uit de brand. Bij mijn broer en zus, die dus pleegouder zijn, zie ik hoe taai het soms kan zijn en dat wat extra hulp heel welkom is. Ik ben zelf geen pleegouder geworden, maar steunouder zijn is echt een hele kleine moeite. Als ik op die manier iets voor een ander kan betekenen, dan doe ik dat graag!’

waarom Steunouder worden?

“Sinds ik iemand heb verloren die me dierbaar is wil ik graag mijn liefde voor een ander inzetten.”

Er was eens

Mieneke en Jaap hebben een zoontje van tweeënhalve, Boris. Ze hebben het gezinsleven aardig op de rit. Boris gaat 's ochtends naar de kinderopvang en Mieneke, die een licht verstandelijke beperking heeft, krijgt thuisbegeleiding waarmee ze het aardig redt.

Ingewikkelder

Als ze zwanger wordt van hun tweede kind maakt de begeleider van Mieneke zich zorgen. Een gezin draaien met twee kinderen vereist meer organisatie en ingewikkelder situaties kosten Mieneke al gauw veel energie. Om problemen te voorkomen gaat de begeleider op zoek naar mogelijkheden om het gezin te ontzien. Zo komt ze bij Steunouder uit: door het gezin wekelijks te ontzien krijgt Mieneke vaste momenten waarop ze even rust heeft.

Krachten bundelen

We zijn blij als we in dit soort situaties een helpende hand kunnen bieden. Georganiseerde informele steun is echter nog lang niet in alle gemeentes actief. Als hulpverleners terugkijken, constateren ze regelmatig dat eerder stutten en steunen van gezinnen had kunnen bijdragen aan het voorkomen van zwaardere (pleeg)zorg. Het zou daarom mooi zijn om de krachten te bundelen. Zodat met de kennis en ervaring van informele steun én formele zorg ouders en kinderen een kansrijkere start krijgen.

Proeftuin

Met hulp van een bijdrage van Kinderpostzegels start William Schrikker Gezinsvormen met die missie in 2021 samen met SteunouderNL in twee gemeenten een proeftuin. We brengen ogen-schijnlijk twee uitersten bij elkaar: preventieve informele steun en pleegzorg. Zelf vinden we het echter vooral voor de hand liggend om de enorme hoeveelheid ervaring van deze uitersten bijeen te brengen en te combineren tot een samenwerking met de uitvoerders binnen deze twee gemeenten.

Maatwerk

We helpen gezinnen die moeite hebben met het vormgeven van de opvoeding en verzorging van hun kinderen. Dat doen we samen met organisaties die betrokken zijn bij het gezin, zoals de jeugdgezondheidszorg, het wijkteam, CJG, scholen en zorgaanbieders. Vanuit wat het gezin nodig heeft, organiseren we samen met anderen een stevig netwerk rond ouders zodat ze versterkt worden in hun ouderschap. Daarbij betrekken we waar mogelijk uiteraard ook het eigen netwerk van het gezin. Wellicht kunnen die geen structurele

steun bieden, maar wel incidenteel. Dit betekent maatwerk en nauwe samenwerking zodat rondom het gezin stevige steun ontstaat van steunouders en andere helpende handen met begeleiding op maat door mensen die ervaring hebben met specifieke problematiek.

Care

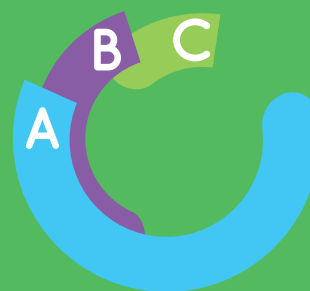
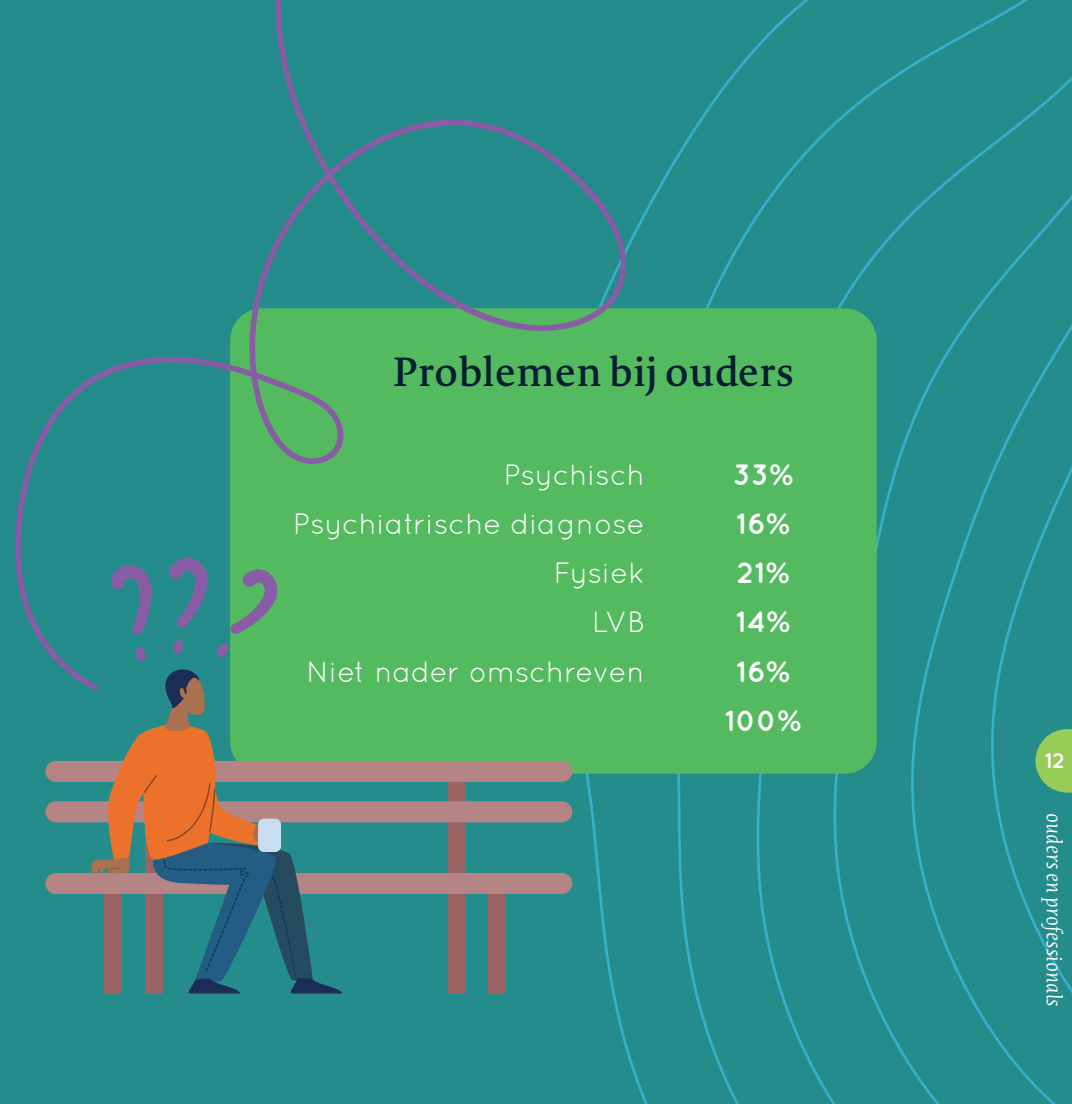
Zo creëren we een verschuiving van 'cure' naar 'care' waarmee we een positieve ontwikkeling van kinderen bevorderen, binnen gezonde gezinssituaties, die uithuisplaatsingen zoveel mogelijk voorkomen. De opgedane kennis bij de proeftuinen gaan William Schrikker Gezinsvormen en SteunouderNL benutten bij hun werkzaamheden elders in het land.

Meer informatie

Wil je meer weten? Neem dan contact op met John Schotanus, projectleider WSG, jschotanus@wsgv.nl of Maria Wassink, maria.wassink@steunouder.nl

waarom Steunouder worden?

“Onze kinderen zijn de deur uit en we willen alvast een beetje opa en oma zijn.”

Van de aangemelde gezinnen heeft

A 67% Nederlandse achtergrond

Van de niet-Nederlandse gezinnen (33%) heeft

B 33% niet-Nederlandse achtergrond

C 8% vluchtelingachtergrond

Steunouder is niet meer weg te denken uit Epe

‘Vijf jaar geleden, naar aanleiding van de transitie van de jeugdzorg, zijn we in de gemeente Epe gestart met Steunouder. Als Centrum voor Jeugd en Gezin functioneren we als netwerkorganisatie, waarbij ook welzijnsorganisatie Koppel-Swoe is aangesloten die de steunoudercoördinator in dienst heeft. Van begin af aan trekken we samen op met Steunouder’, vertelt CJG-manager Rieky Seine.

Laagdrempelig

‘De grootste winst die we behalen met de inzet van Steunouder is dat we zien dat het inzet van duurdere zorg kan voorkomen. Volgens sommigen is dat nattevingerwerk als je preventief werkt, maar met behulp van de effectencalculator kunnen we dat ook aantonen.’ ‘Gezinnen blijken de vrijwilligers ook als laagdrempelig te ervaren’, vult Mariska van Elst, de steunoudercoördinator, aan. ‘Een professional over de vloer heeft een andere impact. Met een steunouder voelt het gelijkwaardiger, zeggen ouders. Ze delen gemakkelijker lief en leed met elkaar. Het voelt “gewoner” en vaak wordt een langdurige band gesmeed.’

Opstarten

Rieky: ‘Bij het opstarten moet je natuurlijk het vertrouwen winnen. Van de gezinnen, van vrijwilligers, maar ook van professionals. Niet iedereen staat te juichen bij zo’n nieuw project. Al gauw ging het echter als een lopend vuurtje door de organisaties en kwam er een flinke stroom vragen op gang.’

Mariska: ‘In het begin hadden we vooral heel complexe vragen. Ouders met psychiatrische problemen die dan ook nog kinderen met eigen problematiek hadden en compleet overvraagd waren bijvoorbeeld. Nu worden we ook gevonden voor de meer ‘lichtere’ vragen. Zoals laatst een alleenstaande ouder die zes weken moest herstellen van een operatie waardoor extra handen welkom waren. Zo mooi als het lukt om dan bij te springen.’

Magisch

‘Gemeentes die nieuw starten met Steunouder raad ik aan om te beginnen met vrijwilligers te werven, want het is frustrerend als vraagouders lang op een match moeten wachten. Dat wachten hoort er helaas wel bij, zou ik tegen nieuwe collega steunoudercoördinatoren willen zeggen. Want wil je een goede match maken dan heb je niet alleen tijd, maar ook de vrijwilliger nodig die goed past bij het kind en het gezin. En soms duurt het even voordat je die gevonden hebt, dat is de realiteit. Als het dan lukt en je brengt de mensen bij elkaar voor een kennismakingsgesprek en het klikt, dat is echt magisch. Dan ga ik met een grote glimlach naar huis!’

Meerwaarde

Rieky: ‘Steunouder wordt hier gefinancierd vanuit de gemeente. Ze zijn enthousiast over de meerwaarde van Steunouder als aanvulling op de bestaande zorg. Elk jaar doen we verslag van ons werk en met hulp van de impactmeting doen we een inschatting van de kosten die bespaard zijn. Steunouder is niet meer weg te denken uit Epe.’

Mariska: ‘Gelukkig hebben we ook voor dit jaar onze uren weer gekregen. Nog mooier zou het zijn als we structureel in de gemeentebegroting worden opgenomen. Wie weet volgend jaar?’

waarom Steunouder worden?

“We hebben het goed als gezin en hebben de ruimte in ons hart en huis om ook tijd te maken voor andere kinderen.”

“We onderzochten of pleegzorg bij ons past, deze laagdrempelige vorm past op dit moment beter bij ons.”

Preventief werken levert geld op

In Kampen wisten ze de gemeenteraad ondanks (of misschien wel dankzij) een bezuinigingsronde te verleiden om het aantal uren voor Steunouder uit te breiden van 16 naar 24 uur per week. Hoe kregen ze dat voor elkaar?

Groeipotentieel

‘We zagen dat er nog groeipotentieel bij Steunouder is en uit de data konden we afleiden dat het financieel gunstig zou zijn om in te zetten op uitbreiding van coördinatie-uren van Steunouder. Toen we duidelijk konden maken dat we daardoor geld kunnen besparen op de 2e lijns jeugdzorg kregen we groen licht’, vertelt Gerhald enthousiast.

Annet vult daarop aan: ‘We zien dat vragen van ouders om geïndiceerde zorg steeds vaker ook bij Steunouder terecht komen. Vooral als het gaat om vragen rondom belastbaarheid van ouders. Door de inzet van Steunouder kan een verwijzing naar een zorgboerderij of een sociaal medische indicatie voor een kinderopvang voorkomen worden. Ook zien we dat in gezinnen waarin een deeltijd pleeggezin wordt overwogen, er nu bijvoorbeeld eerst gekeken wordt of de inzet van een dag Steunouder per week helpend kan zijn.’

Effectencalculator

Gerhald: ‘De gemeente heeft als voorwaarde gesteld dat ze inzicht willen krijgen in de besparing, die we ze uiteraard gaan geven. Steunouder Nederland gebruikt daarvoor een effectencalculator die goed inzichtelijk maakt welke besparingen gerealiseerd zijn.’ Annet: ‘We zetten acht uur extra per week in op coördinatie.

Het werven van steun- en vraagouders loopt in Kampen best goed, maar we zien dat er soms veel tijd verstrijkt voordat vraaggezinnen gematcht kunnen worden, omdat er geen steunouders beschikbaar zijn of omdat er geen juiste match tussen zit. Ik krijg er een collega bij zodat mensen minder lang hoeven te wachten op een kennismakingsgesprek. Als we sneller meer gesprekken kunnen voeren, kunnen we sneller matchen en dus sneller starten. Daarnaast willen we de bekendheid van Steunouder onder bijvoorbeeld de zorgaanbieders, GGD, CJG, opvang en scholen vergroten.’

Samen sterk

‘Zwolle is best een grote stad en er is veel vraag, dus het is altijd woekeren met de uren die we hebben’, steekt steunoudercoördinator Bianca Samson van wal. ‘Lange tijd had ik maar acht uur in de week en deed ik het bovendien in mijn eentje, dat was echt taai.’

Sparren

‘Sinds een jaar heb ik er een collega bij die vier uur in de week heeft, dus samen hebben we nu twaalf uur. Dat is ook nog niet genoeg maar is wel beter. Het fijnste is dat we samen kunnen sparren en dingen van elkaar overnemen. Eigenlijk

is dit werk dat je niet alleen moet doen. Je loopt regelmatig tegen situaties aan waarbij het fijn is om te kunnen overleggen over wat wijsheid is. Dus als het even kan; doe het met zijn tweeën én zorg voor genoeg uren!’

Normaliseren

Ellen van Kampen werkt als sociaal werker jeugd en gezin vanuit het sociaal wijkteam veel samen met Steunouder. ‘In de gemeente Zwolle is de verbinding tussen jeugdhulp en welzijn sinds de transitie verbeterd. Door het wijkgericht werken zoeken we elkaar intensief op. Dat is niet van het begin af aan zo geweest. Toen we Steunouder nog niet zo helder in het vizier hadden verwezen we vooral

door naar een zorgboerderij of weekendpleegzorg als een gezin overbelast was. Of we regelden een sociaal medische indicatie voor een kind. Achteraf gezien was dat lang niet altijd passend. Het zijn maatregelen die ver van het gewone leven staan voor ouders, terwijl je juist zoveel mogelijk wil normaliseren. Steunouder past daar veel beter bij, die vrijwilligers staan echt náást ouders.’

Samen

Bianca: ‘Als we een aanmelding krijgen via het sociaal wijkteam of een andere verwijzer doen we de intakes tegenwoordig ook altijd samen. Zo voorkomen we dat we een deel van het verhaal missen, of dat ouders zich verplicht doorverwezen voelen en niet goed weten waar ze aan beginnen. Soms doen we ook de kennismaking samen. Voor een steunouder voelt het heel goed om zich niet verantwoordelijk te hoeven voelen voor eventuele hulpverlening die in het gezin aanwezig is. Op die manier beschermen we onze vrijwilligers ook. Het is immers niet de bedoeling dat zij gaan hulpverleners. Ze zijn er om een kind een leuke middag te bezorgen en op die manier een steentje bij te dragen aan de draagkracht van een gezin. We zien

dat de problematiek waarmee gezinnen worden aangemeld complexer wordt. Het is steeds zoeken naar de balans. De soepele samenwerking met bijvoorbeeld Ellen maakt dat we het aankunnen.'

Machtig mooi

'Dat moet ik je nog vertellen', zegt Ellen enthousiast. 'Weet je nog laatst, die moeder die het zo moeilijk vond om haar kind naar de steunouder te laten gaan? Die heeft nu een buurvrouw leren kennen die regelmatig een kleinzoon over de vloer heeft en daar gaat haar dochtertje nu ook spelen! Geweldig hè!' Ze legt uit hoe moeilijk deze alleenstaande ouder het had om anderen te vertrouwen, hoe opgesloten ze zich voelde. In zichzelf, in haar huis, in de buurt. De match met de steunouder dreigde stuk te lopen op haar eigen problematiek maar door samen op te trekken en professionele coaching aan de moeder te geven groeide het vertrouwen beetje bij beetje. Het dochtertje krijgt meer ruimte, de moeder voelt zich minder belast, en voorzichtig opent zich de wereld weer. 'Het is zo'n machtig mooi project', verzuchten Ellen en Bianca samen. En zo is het.

waarom Steunouder worden?

“We wilden pleegouder worden maar hebben geen ruimte in ons huis voor een extra kamer.”

“Ik heb het best zwaar gehad met mijn eigen kinderen. Gelukkig hadden we altijd hulp om ons heen. Nu onze kinderen volwassen zijn wil ik graag een steentje bijdragen voor ouders die geen hulp om zich heen hebben.”

Billboardcampagne Steunouder

steun ouder

wordt uitgevoerd door lokale organisaties

en mede mogelijk gemaakt door

www.steunouder.nl

steun ouder

Wil jij ook een steen in de vijver gooien?

Op www.steunouder.nl vind je meer informatie over onze werkwijze en waar je ons kunt vinden. Volg ons ook op [facebook](#) of [twitter](#)!

Aarzel niet contact op te nemen als er vragen zijn of wanneer je overweegt om **Steunouder** ook in jouw gemeente of organisatie te introduceren.

Contact

info@steunouder.nl • communicatie@steunouder.nl

of bel naar 06 1807 2623

www.steunouder.nl

